

การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมตามแนวคิด Soft Power เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

**A Club Activity Curriculum Development Based on Soft Power Approach to
Enhance English Speaking Skill for Chiang Rai Tourism
for Lower-Secondary Students**

วันที่รับบทความ: 15 พ.ค. 67

วันที่แก้ไขบทความ: 10 ต.ค. 67

วันที่ตอบรับ: 20 ม.ค. 68

ไพรัช สุขเกษม¹

Pairat Sukkasem¹

จักรกฤษณ์ จันทะคุณ²

Jakkrit Jantakoon²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมตามแนวคิด Soft Power เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2) ทดลองใช้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุมตามแนวคิด Soft Power เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเข้าร่วมหลักสูตรกิจกรรม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิธีการดำเนินการวิจัยด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนา กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านป่าขางนาเงิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน ใช้แบบแผนการวิจัยกลุ่มเดียวทดสอบหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย และแบบสอบถามความคิดเห็น แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบแบบกลุ่มเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรกิจกรรมชุมนุมตามแนวคิด Soft Power เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) สารการเรียนรู้ 5) โครงสร้างหลักสูตร 6) แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผล และ 9) บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผลการประเมินความเหมาะสมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$, S.D.=0.58) ผลการศึกษานำร่อง พบว่า มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ

¹ นักศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2565)

¹ Master of Education, Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Naresuan University. (2022).

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)

² Assistant Professor, Ph.D, Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Naresuan University. (Advisor).

2. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมหลักสูตรตามแนวคิด Soft Power เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.75)

คำสำคัญ : หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

This research aims 1) to create and verify the club activity curriculum development based on soft power approach to enhance English speaking skill for Chiang Rai tourism for lower-secondary students, 2) to implement the club activity curriculum development based on soft power approach to enhance English speaking skill for Chiang Rai tourism for lower-secondary students, and 3) to study students' opinions towards the club activity curriculum development based on soft power approach to enhance English speaking skill for Chiang Rai tourism for lower-secondary students. The research was conducted by research and development methodology. The participants consisted of 25 lower secondary students at Baan Pasangnagoen School, The Primary Educational Service Area Office Chiang Rai 3, semester 2, academic year 2023. This research used one group posttest only design. The research instruments consisted of 1) the club activity curriculum development based on soft power approach to enhance English speaking skill for Chiang Rai tourism for lower-secondary students, interview questionnaire 2) English speaking test, and 3) students' opinions questionnaire. Data were analyzed by using mean, standard deviation, percentage, and one-group posttest design. The research results revealed that:

1. The club activity curriculum development based on soft power approach to enhance English speaking skill for Chiang Rai tourism for lower-secondary students comprises of 10 elements, including 1) background and significance, 2) principles, 3) purposes, 4) learning substances, 5) curriculum structure, 6) guidelines for learning activities, 7) media and learning resources, 8) measurement and evaluation, and 9) the role of involving personnel. The results of appropriateness of the curriculum were at a highest level ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.58). The results of pilot study were operational feasibility.

2. The students had the English-speaking skill for Chiang Rai tourism after participating in the club activity curriculum development based on soft power approach to enhance English speaking skill for Chiang Rai tourism for lower-secondary students which was higher than the criterion score of 75 at the .05 level of statistical significance.

3. The students' opinions towards the club activity curriculum development based on soft power approach to enhance English speaking skill for Chiang Rai tourism for lower-secondary students was at the highest level ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.75)

Keywords: Club Activity Curriculum, Soft Power, English Speaking Skill

บทนำ

สังคมโลกปัจจุบันมีลักษณะที่เรียกว่า “สังคมหลังนวยุค” สังคมที่สามารถเชื่อมโยงถึงกันในเวลาอันรวดเร็ว ทั่วทุกมุมโลกและมีความหลากหลายทางบริบทในการดำเนินชีวิตอีกทั้งยังมีความหลากหลายอย่างแท้จริง อาทิ ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ สีผิว ภาษา ศาสนา เพศสภาวะ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ด้วยความหลากหลายเป็นเวลากว่าทศวรรษที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาทางด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยี (วิจารณ์ พานิช, 2554) กล่าวว่า โลกเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้นและไม่แน่นอน ความรู้เปลี่ยนชุด กระจุกตัวสารสนเทศเพิ่มแบบระเบิด คนถูกกระแสนวัตกรรม ในขณะที่ยังคงมีลัทธิจารีตนิยม นอกจากนี้ โลกยังเชื่อมโยงถึงกันหมด คนเปลี่ยน ชีวิตเปลี่ยน งานเปลี่ยนและการศึกษาซึ่งการศึกษาถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะการขับเคลื่อนประเทศในปัจจุบันต้องอาศัยทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างองค์ความรู้และวิทยาการสมัยใหม่ในการสร้างนวัตกรรมเพื่อการแข่งขันในระดับนานาชาติ ทั้งนี้จำเป็นต้องพัฒนาการศึกษาให้ทันต่อการปรับเปลี่ยนตามยุคสมัย ระบบการศึกษาและการจัดระบบการเรียนรู้ในสังคมจึงเป็นเรื่องใหญ่และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการปรับค่านิยม วัฒนธรรม แนวคิด และอุดมการณ์ให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างกลมกลืนและสมดุลมีความเป็นอัตลักษณ์ท่ามกลางความหลากหลายของแนวคิดในสังคมและโลก

ผู้นำโลกหันมาขยายอิทธิพลของตนไปยังภูมิภาคต่าง ๆ โดยอาศัย “อำนาจละมุน” หรือ “ซอฟต์พาวเวอร์” ซึ่ง Joseph S. Nye (2004) กล่าวว่า ซอฟต์พาวเวอร์ คือ ความสามารถในการจูงใจผู้อื่นให้ได้ผลตามที่ต้องการมากกว่าที่จะใช้การลงโทษหรือรางวัลจูงใจมากยิ่งขึ้นซึ่งมีลักษณะสำคัญอยู่ที่การชักจูงหรือการโน้มน้าวประเทศอื่นให้ปฏิบัติตามความประสงค์โดยการสร้างเสน่ห์ ภาพลักษณ์ ความชื่นชมและความสมัครใจพร้อมที่จะร่วมมือในลักษณะนี้เป็นที่ยอมรับ

ประเทศไทยมีเอกลักษณ์วัฒนธรรม มีประวัติศาสตร์ยาวนานเป็นรากฐานที่เป็นทุนทางวัฒนธรรม สะท้อนผ่านอาหาร ศิลปะ วัฒนธรรม บันเทิง เพลง ภาพยนตร์ และสถานที่ท่องเที่ยว ให้ที่เป็นที่รู้จักและได้รับการชื่นชมจากคนทั่วโลกและเป็นการสร้างโอกาสและช่องทางใหม่ๆ ผลักดันอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และ Soft Power กลายเป็นสินค้าทางส่งออกทางวัฒนธรรมสำคัญของไทย (ชนกร วังบุญคงชนะ, 2565) และมีการกำหนดกรอบนโยบายที่มุ่งส่งเสริมวัฒนธรรม Soft Power 5F ที่โดดเด่น ได้แก่ 1. อาหาร (Food) 2. แฟชั่น เครื่องประดับและเครื่องแต่งกาย (Fashion) 3. เทศกาลประเพณีไทยและศิลปวัฒนธรรม (Festival) 4. ภาพยนตร์ และวีดิทัศน์ (Film) 5. ศิลปะการต่อสู้และกีฬา (Fighting) และเป็นที่ยอมรับในระดับโลก (The Standard, 2022) ภายใต้แผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ได้มีการส่งเสริมนโยบายผลักดันในแต่ละท้องถิ่นคือระดับจังหวัดให้มีการค้นหาซอฟต์พาวเวอร์เพื่อส่งเสริมให้แต่ละท้องถิ่นของประเทศไทยมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการสื่อสารผ่านการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ทำให้เกิดการเพิ่มศักยภาพและการพัฒนาประชากรมีส่วนร่วมในทุกมิติของการพัฒนาบนพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้

อำเภอแม่ฟ้าหลวง เป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่มีการท่องเที่ยววัฒนธรรมชนเผ่าที่ยังคงรักษา อัตลักษณ์วิถีดั้งเดิมของตนเองได้ รวมทั้งมีความน่าสนใจและสามารถเรียนรู้วิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชาติพันธุ์อาข่า (ปนัดดา บุญขจร, 2547) ปัจจุบันยังคงมีการดำเนินชีวิตในแบบสังคมเกษตรกรรมที่สอดคล้องกับธรรมชาติ มีความผสมผสานระหว่างเอกลักษณ์ดั้งเดิมของวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของชนเผ่ากับ

พัฒนาการใหม่ ๆ ได้อย่างลงตัว (เสริมศิริ นิลคำ, 2560) การท่องเที่ยวที่มีจุดสนใจอยู่ที่เอกลักษณ์หรือลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมชีวิตความเป็นอยู่หรือประเพณีของสังคมใดสังคมหนึ่ง นักท่องเที่ยวสามารถศึกษาและเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตของกลุ่มชนหรือชาติพันธุ์มนุษย์ที่แตกต่างกัน โดยให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ สืบสาน ประเพณี วัฒนธรรม สถาปัตยกรรมพื้นบ้าน ขณะที่การท่องเที่ยวในอำเภอแม่ฟ้าหลวงมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ทำให้ต้องพัฒนาทักษะสำคัญให้กับประชากรในพื้นที่อย่างรวดเร็วและอีกหนึ่งทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการท่องเที่ยว คือ ทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกในหลายๆ ด้าน เช่น การติดต่อสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้ ความคิดทางการศึกษาและวิทยาการต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้ระบุถึง ความสำคัญของภาษาต่างประเทศว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลกนำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในประเทศไทยภาษาอังกฤษถือภาษาต่างประเทศที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งทั้งนี้ภาษาอังกฤษเป็นเปรียบเสมือนเครื่องมือสื่อในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่างๆ เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและเข้าใจวิถีทัศน์ของชาติอื่นๆ (กาญจนา, 2551; Manivannan, 2006) ดังนั้นการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าและทัดเทียมกับนานาประเทศจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาศักยภาพ ของประชากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ (Wannapok, 2004)

เมื่อสำรวจ 3 ปีย้อนหลังผลคะแนนภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และไม่ถึง 50 คะแนน เมื่อพิจารณาผลคะแนนการสอบวัดผลและประเมินผลทักษะทางภาษา (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2560) ที่กล่าวมาข้างต้นพบว่า นักเรียนไทยยังมีปัญหาทางด้านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะ การฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน จึงส่งผลให้เด็กไทยส่วนมากไม่สามารถใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ สอดคล้องกับผลจากการศึกษาที่ พบว่า การที่เด็กไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้เกิดจากการมี ปัญหาทางด้านทักษะการฟัง และการพูด กล่าวคือ หากผู้พูดไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้ก็ไม่สามารถมีปฏิริยา ตอบกลับไปได้

จากเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมขึ้นมาใหม่ เนื่องจากต้องการออกแบบตามความสนใจและความต้องการของนักเรียนโดยหลักการ จุดมุ่งหมาย สาระการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้ สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดเชียงรายและตามแนวคิด Soft Power เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมตามแนวคิด Soft Power เพื่อเสริมสร้างทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุมตามแนวคิด Soft Power เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเข้าร่วมหลักสูตรกิจกรรม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ประโยชน์ของการศึกษา

1. ได้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุมตามแนวคิด Soft Power เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาผู้เรียนด้านการสื่อสารซึ่งเป็นหลักสูตรในสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนมีทางเลือกและค้นพบความสามารถตามความถนัดและความสนใจอีกทั้งเป็นทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

2. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวและเป็นแรงขับเคลื่อนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป

3. เป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมให้สอดคล้องเพื่อสร้าง Soft Power ตามศักยภาพของบริบท

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมตามแนวคิด Soft Power เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร จำนวน 3 คน

2. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 70 คน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน ที่เข้าร่วมหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม เลือกแบบเจาะจง (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานำร่อง ได้แก่

หลักสูตรกิจกรรมชุมนุมและเอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power ๑ ได้แก่

2.1 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร

2.2 แบบประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตร มีลักษณะเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำแนกเป็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.3 แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานำร่อง

หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ผู้วิจัยพัฒนาหลักสูตร จากการศึกษาและสังเคราะห์แนวคิดสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย 9 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผนและศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้วางแผนและศึกษาข้อมูลพื้นฐาน จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญที่เกี่ยวข้องได้จากการต่อการนำไปออกแบบหลักสูตร โดยใช้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร Tyler (1949; Taba, 1962; Beauchamp, 1975; ชำรง บัวศรี, 2542; วิชัย วงศ์ใหญ่, 2554)

ขั้นที่ 2 กำหนดหลักการของหลักสูตร

การกำหนดหลักการ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาหลักสูตร รวมถึงแนวคิด ทฤษฎีที่สำคัญที่สอดคล้องกับการใช้แก้ปัญหา ผู้วิจัยจึงกำหนดหลักการของหลักสูตรจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่พบด้าน Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย แนวทางหรือกระบวนการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ขั้นที่ 3 กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นการกำหนดเป้าหมายและสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนการพัฒนาหลักสูตรในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จากหลักการ แนวคิด และข้อมูลพื้นฐานที่ได้ทำการวิเคราะห์

ขั้นที่ 4 การออกแบบเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้

สาระการเรียนรู้หรือเนื้อหาของหลักสูตรเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยกำหนดสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย ซึ่งเป็นไปตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเป็นไปตามแนวทางการจัดเรียนรู้ตามแนวคิดของ Soft Power ซึ่งจำเป็นต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตรเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากและกำหนดแนวทางการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ เป็นการนำเสนอแนวทางว่าการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และวัยของผู้เรียน รวมถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนควรเป็นอย่างไร การนำเสนอสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้สำหรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือสนับสนุนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรเป็นอย่างไร แนวทางการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ผู้วิจัยกำหนดจากข้อมูลแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายมีความทันสมัย เหมาะสมตามบริบทพื้นที่และวัยของนักเรียน

ขั้นที่ 5 กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล

การกำหนดแนวทางและการวัดและประเมินผลเป็นการนำเสนอแนวทางสำหรับใช้ในการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และแนวทางการดำเนินกิจกรรมของหลักสูตร ผู้วิจัยจึงกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลจากข้อมูลจากข้อมูลแนวคิด Soft Power เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย

ขั้นที่ 6 จัดทำหลักสูตร

ผู้วิจัยจัดทำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและเอกสารที่แนะนำแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีองค์ประกอบดังนี้ ความเป็นมาและความสำคัญ หลักการ จุดมุ่งหมาย สาระการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แนวทางการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ แนวทางการวัดและประเมินผล บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

2. เอกสารประกอบหลักสูตร Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 คำชี้แจงการใช้หลักสูตร มีองค์ประกอบดังนี้ โครงสร้างหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม กระบวนการเรียนรู้ บทบาทของครูผู้สอน บทบาทของผู้เรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ส่วนที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 7 ตรวจสอบคุณภาพและทดลองใช้หลักสูตร

การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ก่อนที่จะนำไปใช้จริง ในขั้นนี้ผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ

ระยะที่ 1 นำหลักสูตร Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบต่าง ๆ ตามแบบประเมินความเหมาะสม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.103) โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์การแปลผล ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง หลักสูตรฯ มีความเหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง หลักสูตรฯ มีความเหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง หลักสูตรฯ มีความเหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง หลักสูตรฯ มีความเหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง หลักสูตรฯ มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ซึ่งเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 และหลังจากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขนำไปศึกษานำร่อง

ระยะที่ 2 การศึกษานำร่องเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของหลักสูตร ภายหลังจากปรับปรุงหลักสูตรสมบูรณ์แล้ว นำไปทดลองนำร่องเพื่อศึกษาความเป็นไปได้เพื่อศึกษาเบื้องต้นว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมหรือสามารถปฏิบัติได้ และมีโอกาสสำเร็จมากน้อยเพียงใด ก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรคระหว่างการดำเนินการและเพื่อปรับปรุงหลักสูตรก่อนนำไปใช้จริงโดยจะนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน (1 ห้องเรียน)

ขั้นที่ 8 นำหลักสูตรไปใช้

การนำไปหลักสูตรใช้เป็นการนำหลักสูตรที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและทดลองใช้แล้วปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์ไปสู่การจัดการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ในการนำหลักสูตรไปใช้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำใช้จริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน (1 ห้องเรียน) เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ผู้วิจัยจะนำเสนอรายละเอียดในขั้นตอนที่ 3 ของกระบวนการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ 1) แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร และ 2) แบบประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตร โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินทั้ง 2 ฉบับ ตามลำดับขั้นตอนที่เหมือนกัน ดังนี้

2.1 ศึกษารูปแบบการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรและแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของเอกสารประกอบหลักสูตรจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ให้มีความครอบคลุมและถูกต้องตามหลักวิชาการ ได้แก่ ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง หลักสูตร

2.2 การดำเนินการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของเอกสารประกอบหลักสูตร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert)

2.3 นำแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฯและแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของเอกสารประกอบหลักสูตรที่สร้างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความชัดเจนทางภาษาและความถูกต้องตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฯ และแบบประเมินความเหมาะสมไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา และตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้อง และการใช้ภาษา

2.5 ปรับปรุงแก้ไข แบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรฯและแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของเอกสารประกอบหลักสูตรฯ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป

แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของหลักสูตรฯ การสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโปรแกรม ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างเครื่องมือ
2. ศึกษาระเบียบวิธีในการสร้างแบบสัมภาษณ์
3. กำหนดหัวข้อการสัมภาษณ์ โดยมีประเด็น ดังนี้ 1) เนื้อหาสาระของหลักสูตรฯ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) สื่อการเรียนรู้

4. สร้างแบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง โดยเป็นลักษณะคำถามปลายเปิด

5. นำแบบสัมภาษณ์ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อช่วยตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงของเนื้อหาและทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฯ มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ติดต่อ ประสานงานกับบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อทำการออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจหาความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร

1.2 รับหลักสูตรฯและแบบประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรฯ ด้วยตนเอง ตามวันและเวลาที่นัดหมายเพื่อนำไปปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานำร่อง มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ติดต่อประสานกับทางบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

2.2 ผู้วิจัยประสานผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อขอเข้าใช้สถานที่ และเพื่ออำนวยความสะดวก เตรียมความพร้อมของห้องเรียน สื่อทัศนูปกรณ์ และนัดหมายกลุ่มทดลองนำร่อง

2.3 ดำเนินการทดลองนำร่องกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน (1 ห้องเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) เป็นเวลา 15 ชั่วโมง

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมตามแนวคิด Soft Power เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย ทำให้ได้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. องค์ประกอบของเอกสารประกอบหลักสูตรฯ	4.67	0.58	มากที่สุด
2. โครงสร้างหลักสูตรฯ	4.67	0.58	มากที่สุด
3. กระบวนการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
4. บทบาทของครูผู้สอน	4.50	0.58	มากที่สุด
5. บทบาทของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.53	0.58	มากที่สุด
7. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.50	0.58	มากที่สุด
8. เนื้อหา	4.44	0.58	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
10. สื่อ/แหล่งเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
11. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.54	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พบว่า ในภาพรวมองค์ประกอบของหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D.=0.58) และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. คำนำของเอกสารประกอบหลักสูตร	4.67	0.58	มากที่สุด
2. คำแนะนำสำหรับครู	4.67	0.58	มากที่สุด
3. โครงสร้างหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม	5.00	0.00	มากที่สุด
4. แผนการจัดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.73	0.44	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.75	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พบว่า ในภาพรวมองค์ประกอบของเอกสารประกอบหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$,

S.D.= 0.44) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านโครงสร้างหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}$ = 5.00, S.D.=0.00) รองลงมาคือด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.73, S.D.=0.44) และด้านคำนำของเอกสารประกอบหลักสูตร คำแนะนำสำหรับครู และแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.67, S.D.=0.58) ตามลำดับ

3. ผลการศึกษานำร่อง (Pilot Study) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการนำหลักสูตรไปทดลองใช้

ผู้วิจัยนำหลักสูตรไปใช้โดยเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด จำนวน 4 หน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้และหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม ไปทดลองนำร่องกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 25 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวมเวลา 15 ชั่วโมง ดังนี้

ผลการศึกษาความเป็นไปได้พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง คือ 1) เนื้อหาสาระ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) สื่อการเรียนรู้และผังรายละเอียดยที่สังเคราะห์ได้การสัมภาษณ์นักเรียนอย่างไม่เป็นทางการ

3.1 เนื้อหาสาระของหลักสูตร มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับนักเรียนมีประโยชน์และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังข้อความที่นักเรียนเขียนสะท้อนว่า

“พวกผมได้เรียนรู้วัฒนธรรมด้านอาหารของพวกเรา เช่น รากชู มีที่มาจากไหน มีประโยชน์อะไรบ้าง และนำไปทำอะไรได้บ้างและสนุกที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษด้วยครับ”

(นักเรียนคนที่ 1, แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้)

“หนูชอบตอนที่ได้เรียนเรื่องการแต่งกายของพวกหนูค่ะ เพราะพวกหนูสามารถอธิบายถึงเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับชนเผ่าพวกหนูได้และเชิญชวนนักท่องเที่ยวมาเรียนรู้วัฒนธรรมการแต่งกายของพวกหนูเป็นภาษาอังกฤษได้อีกด้วย”

(นักเรียนคนที่ 5, แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้)

3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ลงมือปฏิบัติและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ดังข้อความที่นักเรียน เขียนสะท้อนว่า

“หนูชอบกิจกรรมที่ได้เรียนแบบนี้มากเลยคะ เพราะหนูได้ทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนๆ ได้วางแผนและแบ่งหน้าที่ในการทำงานรวมถึงทุกคนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอวัฒนธรรมอาหารและการแต่งกายของชนเผ่าพวกหนูและเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ให้คนอื่นๆ ได้ชมด้วยคะ”

(นักเรียนคนที่ 7, แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้)

“ผมชอบตอนที่ได้เข้าไปในหมู่บ้านไปหารากชูว่าปลูกอยู่ที่ไหน ดูสนุกและตื่นเต้นมากเลยครับ อีกทั้งยังสอนเรื่องการบอกทางกับแผนที่ให้พวกผมด้วย ถ้าเจอนักท่องเที่ยวถามทาง ผมคิดน่าจะบอกกับเค้ารู้เรื่องอยู่ครับ”

(นักเรียนคนที่ 10, แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้)

3.3 สื่อการเรียนรู้ สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ มีสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน มีประโยชน์และเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ดังข้อความที่นักเรียนเขียนสะท้อนว่า “หนูชอบวิดีโอก่อนการสอนอะคะที่พาพวกหนูไปท่องเที่ยวพื้นที่ในหมู่บ้านทั้งหมดว่าจริงๆแล้วหมู่บ้านพวกเราสวยมากเลยและมีสิ่งที่เป็นประโยชน์ก็คือ การแต่งกายชนเผ่าและอาหารรากูของพวกหนูคะ คิดว่าจะเชิญชวนนักท่องเที่ยวมาเที่ยวในหมู่บ้านเราได้คะ” (นักเรียนคนที่ 12, แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้)

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุมตามแนวคิด Soft Power เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทาง สถิติของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 75 กับการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงราย หลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	Sig (1-tailed)
หลังเรียน	25	20	16.24	0.83	81.20	7.46*	0.0000

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายก่อนเรียนโดยหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.20 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนการทดสอบหลังเรียนพบว่า คะแนนการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเข้าร่วมหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 4 แสดงผลความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเข้าร่วมหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาพรวม

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	4.22	0.74	มาก
2. ด้านกระบวนการ (Process)	4.73	0.93	มากที่สุด
3. ด้านผลผลิต (Output)	4.02	0.67	มาก
ภาพรวม	4.24	0.75	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเข้าร่วมหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย ในภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.75) 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็น ด้านกระบวนการ (Process) ($\bar{X}=4.73$, S.D.=0.93) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.74) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากและด้านผลผลิต (Output) ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.67) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย พบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรครบทุกด้าน ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) สาระการเรียนรู้ 5) โครงสร้างหลักสูตร 6) แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) แนวทางการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) แนวทางการวัดและประเมินผล 9) บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและในภาพรวม องค์ประกอบของเอกสารประกอบหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องทำให้ได้องค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญอย่างครบถ้วนจึงสามารถพัฒนาหลักสูตรตามองค์ประกอบต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Tyler (1949; Taba, 1962; ชำรง บัวศรี, 2542; วิชัย วงศ์ใหญ่, 2554) ซึ่งสอดคล้องกับวรรณ บัวขาว (2563) ผลการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด และความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรครบทุกด้าน ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) สาระการเรียนรู้ 5) โครงสร้างหลักสูตร 6) แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผล 9) บทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้องซึ่งหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและในภาพรวม

องค์ประกอบของคู่มือการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ชีสา โตเรือง (2554) ได้วิจัยพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่องการท่องเที่ยวใน อำเภอถานสง จังหวัดอุทัยธานี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าหลักสูตรมี องค์ประกอบ ดังนี้หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร สารการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ และการวัดประเมินผลพร้อมด้วยคู่มือการใช้หลักสูตรเมื่อพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วพบว่า ในภาพรวมหลักสูตร ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.47)

ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรไปทดลองนำร่อง (Pilot Study) ก่อนที่จะนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ จักรกฤษณ์ จันทะคุณ (2557) ที่มีการพัฒนาหลักสูตรก่อนการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจะต้องมีการทดลองนำร่อง (Pilot Study) โดยนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านป่าขางนาเงิน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 15 คน (ห้องเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) เป็นเวลา 15 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ หลังจากการทดลองนำร่อง (Pilot Study) ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนโดยมี 3 ประเด็น คือ 1) เนื้อหาสาระของหลักสูตร 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) สื่อการเรียนรู้เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงซึ่งผลการศึกษานำร่องพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ อ้างอิง พิศาล เครือลิต (2565) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย ธาริเกษ 2559; ณัชฌิชา โพธิ์ใจ, 2560; เนาวรัตน์ มะลิลาเต๊ะ, 2563 ที่ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรโดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานขงหลักสูตรนำหลักสูตรไปทดลองใช้และปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์ ด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรจึงทำให้หลักสูตรมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้จริง 4) การประเมินหลักสูตรนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลังการทดลองใช้หลักสูตรอยู่ในระดับ มากที่สุด

2. ผลการทดลองใช้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายหลังการทดลองใช้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด Soft Power ในด้านวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นจังหวัด ที่มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะมาออกแบบหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดเชิงรุกซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบหลักสูตรกิจกรรมชุมนุมสอดคล้องตามแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกต่อสังคมในลักษณะต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอและเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยทุกแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะให้นักเรียนได้ออกแบบ Icon สอดคล้องกับ Richards และ Wilson (2006) ใช้เป็นสื่อสื่อความหมายรูปแบบใหม่ Content กุลทิพย์ ศาสตรระจุ (2556) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกลุ่มเป้าหมายต้องการการนำเสนอ และ Story Zeng & Gerritsen (2014) สามารถสื่อสารกับผู้รับข่าวสาร กิจกรรม ข้อมูล เพื่อพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษเพื่อเชิญชวนนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวและทำกิจกรรมทำอาหารและการแต่งกายในวิถีแบบชนเผ่าและเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมสู่โลกออนไลน์ อีกทั้งหลักสูตรมีการจัดเรียงเนื้อหาด้วยการเริ่มจากเรื่องที่ย่อย

ไปสู่เรื่องที่ยากหรือซับซ้อนสอดคล้องกับแนวคิด Moran (2001, P.19) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนวัฒนธรรมมีเป้าหมายตั้งแต่ระดับความรู้และทักษะวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมในแง่มุมต่างๆ หลักสูตรที่มีความหลากหลายของเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวัฒนธรรมด้านอาหาร (Food) และการแต่งกาย (Fashion) ได้ยึดแนวทางดังกล่าวในการออกแบบเนื้อหาให้ เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ในที่นี้คือเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวัฒนธรรมชนเผ่าในจังหวัดเชียงราย และได้จัดการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของทักษะการพูดภาษาอังกฤษและมีแรงจูงใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น เมื่อนักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนจึงสามารถสื่อสารในชีวิตจริงของตนเองและกิจกรรมที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคย ผลวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมาที่ได้ศึกษาผลของเนื้อหา บทเรียนและกิจกรรมที่ผู้เรียนคุ้นเคยต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ Schmidt-Rinehart (1994); Gilakjani & Ahmadi (2011); Kazemi & Zarei (2015); Qiu, X. (2019); and Ghasemi & Mozaheb (2021) กล่าวคือเมื่อผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับ หัวข้อ เนื้อหา บทเรียนและกิจกรรมที่ครูผู้สอนเตรียมในการช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในฐานะภาษาต่างประเทศได้ โดยผู้เรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่กำลังเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจและอาจมีการปรับเปลี่ยน เทียบเคียงความรู้และประสบการณ์หรือสถานการณ์ที่อาจแตกต่างจากที่เคยเรียนรู้ มาแล้วโดยมีครูทำหน้าที่อำนวยความสะดวกจะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้และทักษะได้

3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเข้าร่วมหลักสูตรกิจกรรมชุมชน Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย ภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก ต่อการเรียนโดยหลักสูตรกิจกรรมชุมชน Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย ในภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็น ด้านกระบวนการ (Process) ($\bar{X}=4.73$, S.D.=0.93) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.74) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากและด้านผลผลิต (Output) ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.67) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้ออกแบบลงมือปฏิบัติ สะท้อนคิด แลกเปลี่ยนเรียนรู้จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และมีความสุขในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในทุกขั้นตอนรวมถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีสื่อที่น่าสนใจ ทันสมัยและหลากหลาย เป็นการสร้างความสนใจ ความสามารถ ความถนัดของนักเรียน ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อพัฒนาความรู้ที่มีความเฉพาะนอกเหนือบทเรียนซึ่งจัดกิจกรรมได้ทั้งในและนอกสถานศึกษาโดยที่นักเรียนจะได้รับประสบการณ์ตามความมุ่งหวังที่จะพัฒนาตนเองตามศักยภาพตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อตนเองและสังคมต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไปเพื่อให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1.1 นำไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้และควรปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนและนักเรียน

1.2 ก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ควรศึกษาแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายให้เข้าใจเพื่อสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายให้เกิดความเหมาะสมและประสิทธิภาพสูงกับนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม Soft Power การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย เพื่อพัฒนาการทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวตามความเหมาะสมของบริบท

2.2 ควรทำการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติมหรือหลักสูตรชุมนุมที่มุ่งพัฒนา Soft Power ด้านภาพยนตร์ (Film) ศิลปะการต่อสู้ (Fighting) และเทศกาลและประเพณีสำคัญ (Festival) เพื่อให้หลักสูตรมีความน่าสนใจและหลากหลายตามความต้องการและความสนใจ

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). *หลักสูตรและการพัฒนา*. นครปฐม: โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิตติชัย คงชะวัน. (2553). *รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง*. คุุณินิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- คุณทลย์ ไทพะยะฉนิช. (2545). *หลักการพูด*. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา. (2555). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา: อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี*. รายงานวิจัยปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีธัญบุรี.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โอสัน เพรส.
- ชนมณีภา ฝัมะโนธรรม. (2564). *การพัฒนาพื้นที่ทางวัฒนธรรมให้เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวแบบ Pop Culture*. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). *นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. นนทบุรี: พิบาลานซ์ดีไซน์แอนด์ปริ้นติ้ง.
- จิสา โตเรือง. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม.ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การท่องเที่ยวในอำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

- ณัฐวรรณ เปล่งวิทยา. (2559). การศึกษาความสามารถในการฟังการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองขาม โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ธีรารัง บัวศรี. (2531). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : เอราวันการพิมพ์.
- วิจารณ์พานิช. (2554). การศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับศตวรรษที่ 21. เอกสารประกอบการ บรรยายในกำหนดการประชุมวิชาการ ครั้งที่ 6 สมาคมเครือข่ายพัฒนาวิชาชีพ อาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย (ควอท.) ประจำปี 2554 “ เรื่องการศึกษามุ่งผลลัพธ์: ก้าวสู่บัณฑิตคุณภาพในศตวรรษที่ 21” วันที่ 29 กรกฎาคม 2554.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- Fitz-Gibbon, K. (1987). *How to design a program evaluation*. Newbury Park: Sagh.
- Moran, P. R., & Lu, Z. (2001). *Teaching culture: Perspectives in practice* (p. 34-47). Boston: Heinle & Heinle.
- Nye, J., (2004). *Soft Power: the means to success in world politics*. New York: Public Affairs.
- Richards, G., & Wilson, J. (2006). Developing creativity in tourist experiences: A solution to the serial reproduction of culture?. *Tourism management*. 27(6), 1209-1223.
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace & World. p. 422-425.
- Taylor, J. W. (1974). The role of risk in consumer behavior: A comprehensive and operational theory of risk taking in consumer behavior. *Journal of marketing*. 38(2), 54-60.
- Zeng, B., & Gerritsen, R. (2014). What do we know about social media in tourism? A review. *Tourism Management Perspectives*. 10, 27-36.

